

AVRUPA'DAKİ KLİNİK ECZACILIK EĞİTİMİ

Doç.Dr. İsmail ÜSTEL**

Türkiye, Avrupa Topluluğu'na tam üyelik için resmen başvurmuş bulunmaktadır. Bu nedenle, "Avrupa ile bütünleşmek" konusu, ülkemiz gündeminde ön plana çıkmış durumdadır. Doğaldır ki, sözkonusu süreç, mesleğimizi de yakından ve çokyönlü biçimde ilgilendirmektedir. Sürecin sınırları —mesleğimiz açısından— ilaç endüstrisinden eczacılık hizmetlerine, mesleki mevzuattan eczacılık eğitimine kadar yayılmaktadır.

Evrensel ölçekte düşünüldüğünde, ülkemizdeki eczacılık eğitiminin "tam anlamıyla yeterli" olduğu söylenemez. Dünya'da, bir yandan farmasötik teknoloji, farmasötik kimya ve farmakognozi gibi "alışılmış" eczacılık dallarında bir çok yenilikler yaşanmakta; diğer taraftan, klinik ve sosyal eczacılık gibi "alışılmıyın dışında" dallanmalar gerçekleşmektedir. Ne varki, eczacılıktaki bu "kabuk değiştirme", ülkemiz eczacılık eğitiminde —dolayısıyla, mesleğimizin uygulama alanlarında— gereğince yankılanmamaktadır. Bu sorunun "nedenleri"nin ve "sonuçları"nın irdelenmesi, bu kısa yazımın kapsamı dışındadır. Burada, yalnızca, Avrupa'daki klinik eczacılık eğitiminin üzerinde kısaca durulacaktır.

Avrupa'daki klinik eczacılık eğitimi konusunda yararlanılan kaynak, "Avrupa Klinik Eczacılık Birliği" tarafından 1983 yılında yayımlanmış olan "Klinik Eczacı: Eğitim Belgesi"dir(*). Kırkbir sayfalık bu "belge"de üzerinde ağırlıkla durulan nokta, "klinik eczacılık eğitiminin amaçları"dır. Diğer bir deyişle, klinik eczacılık eğitimi konusunda "nasıl?" değil, "niçin?" sorusunun yanıtı vurgulanmıştır. Ayrıca, önsözünde, "klinik eczacılığın tanımı ve felsefesi" özlü bir biçimde verilmiştir.

"Anlayana sivrisinek saz, anlamayana davul zurna az" deyişinden hareketle, "belge"de belirtilen amaçlar, yalnızca anabашlıklar düzeyinde sıralanacaktır. Aslında, her anabашlığın, ikinci ve üçüncü derecede altbaşlıkları bulunmaktadır.

"Belge" de belirtildiğine göre, klinik eczacılık eğitimi, klinik eczacıların aşağıdaki işlemleri yerine getirebilmesine olanak tanınmalıdır:

1. Herbir hastanın, bireysel gereksinimlerine göre düzenlenmiş olan ilaç tedavisi görmesinin sağlanması.
2. İlaç tedavisinin gerek hasta, gerekse toplum düzeyindeki yarar ve risklerinin belirlenmesine katkı.
3. Sağlık hizmeti sağlanmasında rol alan bütün kişilerle sağduyulu ilişkiler kurulması.
4. İlaçların emniyetli, etkin ve gereğince kullanımını sağlamak için, hastaların ve sağlık personelinin eğitilmesi.

(*) *European Society of Clinical Pharmacy, The Clinical Pharmacist: Education Document. Barcelona, 1983.*

(**) *Hacettepe Üniversitesi Eczacılık Fakültesi*

5. İlaçların maliyet-etkin biçimde kullanılmasının sağlanması.
6. İlaç tedavisinin iyileştirilmesi amacıyla araştırma yapılması.
7. Mesleki uygulamanın iyileştirilmesi amacıyla yönelik bilgi toplanması.
8. Kişisel performansın değerlendirilmesi, olabilecek yetersizliklerin belirlenmesi ve giderilmesi.

İşte, klinik eczacılık eğitiminin amaçları açısından "Avrupa boyutu". Avrupa'nın kapısını çalmakta olduğumuz bugünlerde, ülkemiz eczacılık eğitiminin bir de bu açıdan gözden geçirilmesi yerinde olacaktır.

Eczacılık eğitimimizi "bugün" gözden geçirmeliyiz, zira "yarın" çok geç kalmış olabilir.

İNGİLİZCE DİL DERSLERİ EYLÜL'DE BAŞLIYOR

**Birliğimizce düzenlenen dil dersleri
yaz tatili nedeniyle verilen 2 aylık aradan sonra
tekrar başlayacaktır.**

**Katılmak isteyen meslektaşlarımızın
başvurularını bekliyoruz.**

**Adres: Farabi Sok. No: 35 Kavaklıdere - ANKARA
Tel: 167 25 12**